

ESPECIAL PREMIS ALS LLIBRES MILLOR EDITATS I A LA LABOR
DELS LLIBRETERS DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Lletres Valencianes

Revista del llibre valencià · Número 38 · Novembre 2014

**GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ,
CULTURA I ESPORT**

Consellera d'Educació, Cultura i Esport

Mª José Català Verdet

Secretària Autònoma de Cultura

Julia Climent Monzó

Directora general de Cultura

Marta Alonso Rodríguez

ISSN: 1578-4096

Dep. Legal V-2053-2001

© de la present edició:

Generalitat Valenciana

Conselleria d'Educació, Cultura i Esport

Av. Campanar, 32, 46015 València

<http://dglab.cult.gva.es>

Direcció

Antonio Peña Ferrando

Coordinació

Carmen Pardo

Consell Assessor

Francisca Cerdà Vara

Jaime J. Chiner Gimeno

María Luz Montes Pla

Mª Jesús Carrillo Martínez

Secretaria

Raimundo Forner Barres

Administració

Montserrat Ferrer Pereira

Col·laboracions

Clara Berenguer Revert, Anna Gimeno

Berbegal, Javier Gay Lorente, Beatriz Jiménez

Jiménez, Andrea R. Lluch, Rafael Martínez,

Alicia Toledo, Mercè Climent, Javier Pellicer,

Maite Monar Van Vliet, Arantxa Bea, Rafael

Coloma, Sergio R. Alarte, Joanjo García

Fotografia

García Poveda

Correcció lingüística

Maria Quiles Ruiz

Disseny i maquetació

Eliseo Soriano

Índex

Llibres millors editats

Diversos i dispersos versos conversos i perversos dels universos.....	5
El meu nom no és Irina.....	7
El Amor Infinito que te tengo y otras historias.....	9
El Persa, sólo para amigos.....	11
Hacia ningún lugar: una colección de silencios.....	13

Llibreries premiades

Librería DADÁ.....	15
Llibreria Maestro Gozalbo.....	21

Crítica

Vaig fer la maleta un dia de juny.....	27
Sangre Berserker.....	29
Córrer sense por.....	31
L'Olivia i les princeses.....	33

Minicrítica

El tiempo menos solo.....	35
Zona prohibida.....	36
Cròniques des de l'infern.....	37
Què és l'Amor, sinó...?.....	38

[Fes clic en el títol de la crítica o l'article que vols llegir](#)

Revista Lletres Valencianes núm. 38

ESPECIAL PREMIS ALS LLIBRES MILLOR EDITATS I A LA LABOR
DELS LLIBRETERS DE LA COMUNITAT VALENCIANA

PREMI AL LLIBRE MILLOR EDITAT DEL 2013

Il·lustrant versos, escrivint imatges

Com ja va fer Roald Dahl a *Cuentos en verso para niños perversos*, l'il·lustrador Paco Giménez i l'autor Josep Ballester han volgut donar el seu particular homenatge a alguns dels personatges més interessants de la tradició literària universal capgirant els contes tradicionals i descobrint-nos que ni els personatges bons són tant bons ni els dolents tan dolents. Amb una voluntat clara de presentar un llibre original, Josep Ballester proposà aquest poemari il·lustrat i l'interés per mostrar un acurat tractament gràfic li feu escollir Paco Giménez, tant per a les il·lustracions com per al disseny del llibre.

La provocació, la ironia i l'humor són els trets principals que Ballester cercava en els seus versos. Aquests poemes foren escrits per a suggerir, per a tractar que el lector extraguera la

seua pròpia lectura; en definitiva, per a despertar l'ànim per llegir poesia. Giménez es va contagiar amb la idea de seguida. Ja havia treballat en altres poemaris de Perifèric, com ara el fantàstic *El domador de línies*, de Marc

Diversos i dispersos versos conversos i perversos dels universos

JOSEP BALLESTER / Autor

PACO GIMÉNEZ / Il·lustrador

PERIFÈRIC EDICIONS. VALÈNCIA, 2013

«ALTRES LLIBRES» / Col·lecció

32 pàgines / 978-84-92435-54-8 / 14,80 €

Granell, i aquest tipus de publicació li ofereix l'oportunitat d'anar molt més lluny, és a dir, de construir metàfores amb la imatge. Amb tot, aquest és un treball a dues mans: l'un traçava versos i l'altre assajava geometries i composicions, jugant amb les idees

que ixen del text i, de vegades, de les mateixes figures ja il·lustrades.

Giménez apostà amb fermesa pel binomi roig i negre, una decisió presa en un principi per la necessitat de canviar de registre en cada nou encàrrec però també impulsat per un convenciment estètic. Tots dos colors combinats atorguen a la imatge la força que demanen els poemes i aquesta aparent limitació tècnica li oferia com a contraprestació una contundència plàstica més complicada d'aconseguir si haguera triat una combinació de colors distinta. Ballester defineix aquesta obra com un àlbum il·lustrat, un llibre diferent de la resta de la producció de l'editorial. Així, les imatges presenten la genialitat d'il·lustrar de Giménez, ahora que es combinen deliciosament amb els versos de Ballester, sense interferir-hi, igual que, en efecte, es relacionen text i imatge en un àlbum il·lustrat.

La proposta superà alguns problemes tècnics, com ara la dificultat de mostrar un negre perfecte i casar les pàgines per a encaixar els dibuixos de Giménez, les línies dels quals es mouen amb subtileza d'una pàgina a l'altra i cal ajustar amb una precisió mil·limètrica. Al remat, ha merescut el Premi al llibre millor editat del 2013 que atorga la Generalitat Valenciana i, fins i tot, ha rebut el Samaruc de Literatura Infantil i Juvenil 2014 concedit per l'Associació de Bibliotecaris Valencians, dos reconeixements a la qualitat dels llibres que editorials com aquesta s'esforcen a publicar en la nostra llengua. Ballester es-

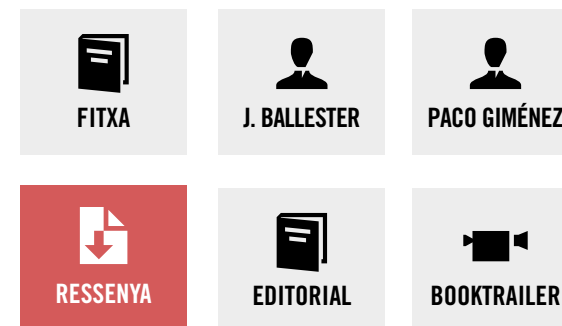
criu en un dels seus versos que «l'essencial sempre és invisible als ulls». En aquest cas, però, sembla que no ha estat així.

CLARA BERENGUER

Perifèric Edicions és una editorial que naix a Catarroja l'any 2004 amb l'objectiu de publicar literatura en la nostra llengua. Des d'un primer moment ha apostat per fer llibres de qualitat, cuidant des del tipus de paper fins al cos de la lletra, passant pel disseny de les cobertes i de l'interior. Aquesta preocupació pel llibre com a objecte ve acompanyada de la recerca d'una alta qualitat en els textos editats. Així, actualment en Perifèric Edicions hi ha sis col·leccions dirigides a públics ben diferents: narrativa infantil, narrativa juvenil, narrativa adulta, poesia, literatura i llengua i estudis d'història local de la comarca de l'Horta Sud. Totes elles compten amb llibres d'autors de gran importància.

ENLLAÇOS

PREMI AL MILLOR LLIBRE INFANTIL I JUVENIL

'El meu nom no és Irina'

Enguany, *El meu nom no és Irina*, de Xavier Aliaga (Andana Editorial), ha guanyat el Premi al llibre infantil i juvenil millor editat, que atorga la Generalitat Valenciana. El llibre és una joia en molt sentits: el treball de l'autor, pel que fa a la coherència dels personatges; la narració que s'allunya de la narrativa juvenil més convencional; l'ús de la llengua, el valencià; el to i el tractament de la gent jove; la història que va creixent i encisant; l'elecció de la il·lustradora Paula Bonet; el disseny i la maquetació; la sorpresa per als lectors i les lectores, que s'amaga entre els fulls, i, en definitiva, la cura en l'edició... Hi ha força elements objectius que el fan mereixedor d'aquest premi.

Per damunt de tot això, veritablement, el mèrit està en un aspecte intangi-

ble que actualment té més valor que mai, en una manera d'entendre l'ofici d'editor, en una manera d'estimar la literatura, l'exercici del periodisme, l'ofici d'escriptor, l'art i el llenguatge de la il·lustració, que va més enllà del resultat final del llibre, que és previ i que comparteixen les persones que han participat d'aquest procés creatiu.

Xavier Aliaga, l'autor, i Ricard Peris, l'editor, han compartit el procés amb gust, s'han fet propostes i n'han acceptat suggeriments. «Els dos –autor i editor– sabíem el que no volíem fer, desitjàvem un llibre diferent, pensant en un públic i en el respecte al lector», diu Peris. «La satisfacció que produeix un procés compartit per aconseguir un treball ben fet no té preu. I més encara si obtens el principal reconeixement

El meu nom no és Irina

Premi al llibre infantil i juvenil millor editat
Premi Samaruc dels bibliotecaris valencians
Premi de la crítica 2014, de l'AELC

XAVIER ALIAGA / Autor

ANDANA EDITORIAL. ALGEMESÍ, 2013

«TRENCADÍS» / Col·lecció

180 pàgines / 978-84-940802-5-8 / 12,50 €

–explica Peris–, que és el dels lectors, ja que l'editorial està ja quasi esgotant la segona edició».

El mèrit està en un equip de persones que ha seguit mantenint la confiança en el treball en què creuen a pesar de les condicions adverses; en continuar escrivint, com ha fet Xavier Aliaga, tot i la tempesta, per la convicció que podia, i era necessari, seguir fent-ho. El mèrit està en l'editor, Ricard Peris, d'Andana Editorial, que sobreviu –que ja és– i continua apostant per l'edició en valencià, per incorporar noves maneres d'entendre l'ofici i per acollir projectes de gent jove amb bones idees.

El mèrit, que es reuneix en *El meu nom no és Irina*, és el dels professionals que senten la necessitat d'una feina ben feta. Els podem agrair el premi perquè significa que encara hi ha persones que, tot i les dificultats a què s'enfronten la cultura i la nostra llengua,

continuen contribuint a un patrimoni que és de tots i que és imprescindible per a mantenir la nostra identitat com a poble. Els llibres en valencià són des de ja fa massa temps una aposta sacrificada per a autors i editors.

D'altra banda, Aliaga s'estrena en la literatura juvenil i ens porta una mirada d'igual a igual a la gent més jove per a recordar-nos que no hi ha una joventut uniforme, perduda o guanyada, tant se val, homogènia. Hi ha joves i joves, amb capacitats, amb idees, amb desitjos, amb consciència, amb frustracions i amb esperança. Amb la seua primera novel·la juvenil, Aliaga reuneix el recorregut d'un periodista i escriptor que ha sabut navegar tot i les inclemències d'un oratge gris per a la professió, i més encara si, a més, escrius en valencià.

ANNA GIMENO

ENLLAÇOS

 FITXA	 AUTOR	 BOOKTRAILER
 ENTREVISTA	 XAVIER ALIAGA	

En **ANDANA EDITORIAL** creuen en la filosofia de treball de la muixeranga: «hi ha una personeta que puja a dalt de tot de la torre i que dóna la cara, però sense els professionals que fan la base no es podria aixecar».

«Dissenyadors, correctors, comercials, il·lustradors, escriptors... tots tenen el seu paper en aquesta muixeranga de llibres». Aquesta proximitat també es veu reflectida en l'ús de les noves tecnologies. D'aquesta manera, apopen les seues publicacions a les cases dels lectors, d'una manera directa, sense interlocutors. «És molt important acostar-se a ells i preguntar-los què els sembla el llibre, què els agrada, què no els agrada» i això ho aconsegueixen amb una [web](#) actualitzada, amb les promocions del [Facebook](#), amb la informació del [Twitter](#) i amb els vídeos promocionals de [Youtube](#).

Premi al millor llibre juvenil valencià
Premi Samaruc, dels bibliotecaris
Premi de la Crítica, de l'Associació d'escriptors

Una novel·la de Xavier Aliaga, amb coberta il·lustrada per Paula Bonet

Encara no saps qui és Irina?

PREMI AL CÒMIC MILLOR EDITAT

'El Amor Infinito que te tengo y otras historias'

El *Amor infinito que te tengo y otras historias*, del portugués **Paulo Monteiro**, ha sido galardonado con el premio al cómic mejor editado en 2013 de la Generalitat Valenciana. Así pues, se ve reconocida en su tierra la labor de Paco Camarasa, de Edicions de Ponent, con una obra tan característica, donde el lenguaje del cómic se muestra en cada potente viñeta de una forma poética y autobiográfica.

Esta obra reúne diez historias cortas realizadas por el autor entre 2005 y 2010, entre las que se incluyen las que surgen del Colectivo Toupeira. Monteiro se desnuda ante nosotros, mostrándonos su ser interior, en breves poemas narrativos, cuentos cortos envueltos de ternura, palabras de amor o simples gestos de cercanía. Ha trabajado exclusivamente con una paleta limitada al blanco, el negro y la escala de grises intermedios, y las texturas caprichosas creadas por el trazo del lápiz y la acuarela, unas veces línea clara, otras con densas acuarelas. En términos estilísticos y gráficos, forma parte de una familia en la que nos encontramos con nombres tan dispares como David B., Craig Thompson, el Mattotti en blanco y negro y muchos otros.

El Amor Infinito que te tengo y otras historias

Premi al còmic millor editat

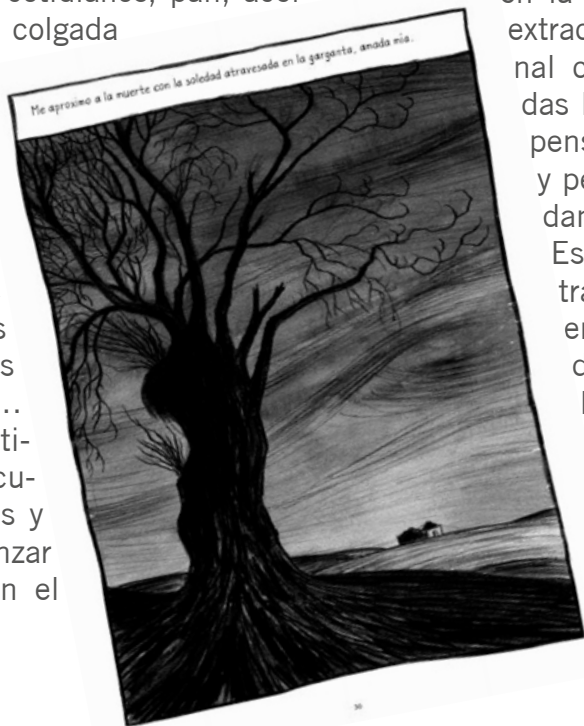
PAULO MONTEIRO / Autor

EDICIONS DE PONENT. ALACANT, 2014

«SOL Y SOMBRA» / Col·lecció

64 pàgines / 978-84-1594-400-3 / 12 €

Con estos tonos sobrios ha tocado temáticas muy profundas en este conjunto de historias que giran en torno al amor en sus diferentes formas: la impotencia de la no correspondencia amorosa, de la muerte vista desde la perspectiva de los seres queridos, de las víctimas de guerra, de forma que se enfrenta a su propio ser con imágenes muy icónicas y poderosas, que contagian emociones fuertes con las que podemos identificarnos. Se podrían ver estas historias como cartas de amor enviadas a personas reales de la vida del autor, como nos deja entrever su diario personal, y, a medida que nos sumergimos en su lectura y su dibujo, nos sentimos frágiles y humanos compartiendo los pequeños momentos vitales que acontecen a sus sensibles personajes. Los detalles cotidianos, pan, aceitunas, vino, la ropa colgada en un tendedero, una cama solitaria rodeada de insectos, las calles de la ciudad; todo mostrado con pensamientos que sobrevuelan a sus personajes como los gorriones el campo... cosas y actos cotidianos que transcurren por sus viñetas y que nos hacen avanzar en complicidad con el autor.

La obra de Monteiro se guía por una entrega genuina. Hay menos preocupación por contar historias que por tejer esa expresión emocional, menos demanda de la creación de belleza y virtuosismo visual, con la idea de que la verdadera transmisión de la respiración tiene que ver con el amor. Cada pieza, por lo tanto, es una metonimia de todo un mismo gesto. Parte de la magia está garantizada por el uso casi constante de una voz narradora «fuera» de la historia, a través de títulos por encima de las imágenes. Y los amantes de Marc Chagall sobrevuelan algunas escenas: la idea del amor extasiado –personificado en amantes exaltados y absortos como en *Los amantes*, de 1959– ocupa un lugar preponderante en los dos autores. Y su conclusión, en la que comparte sin tapujos sus extractos del diario de trabajo personal como dibujante, sus madrugadas llenas de líneas, sus lecturas y pensamientos íntimos, sus alegrías y penas de creador esforzado, que dan un valor añadido a este libro. Este cómic va creciendo relato tras relato y cuando lo acabas entiendes por qué ha sido galardonado con tantos premios, en Portugal, en Francia y ahora en España. Tenemos que agradecer a Edicions de Ponent su publicación en nuestro país y, sin duda, recomendarlo.

JAVIER GAY LORENTE

Con sede en Alicante, **EDICIONS DE PONENT** nace en 1995 con su más emblemática colección, «Mercat» –heredera del sello Joputa Ediciones– Paco Camarasa es el capitán de esta nave que apuesta por el tebeo nacional cuya misión es dar a conocer el excelente y magnífico trabajo de autores e ilustradores nacionales.

«Hacemos cómic y lo hacemos a conciencia aplicando una independencia en la búsqueda de nuevos autores sin olvidar a los grandes de nuestro país. Miramos a Latinoamérica sin ningún complejo y creemos en el potencial de sus creadores, grandes desconocidos en nuestro país».

ENLLAÇOS

FITXA

AUTOR

BOOKTRAILER

PREMI AL LLIBRE DE BIBLIOFÍLIA I D'ARTISTA MILLOR EDITAT

El Persa, un artista retallable

El *Persa*, José Cardona (València, 1943-2012), va ser un dibuixant, escriptor i inventor; un artista global de les mans, desconegut per al gran públic i, tanmateix, admirat i volgut per aquells que van compartir espai i temps amb ell. Potser ha estat un dels personatges més complexos de la València d'entresigles, un valencià del Renaixement ple d'arestes creatives i racons per imaginar. A més dels personatges que va crear, els seus estraforaris invents i els més de 200 retallables amb què va reproduir els edificis més emblemàtics de la ciutat, *El Persa* va deixar entre els qui el conegueren una altra manera de veure la vida.

El Persa: sólo para amigos és un apropament a aquest personatge, mitjançant articles de premsa, entrevistes, fotos, textos d'amics i un currículum on,

cronològicament, s'enumeren les obres, les creacions i altres tasques professionals del protagonista. Amb un treball d'edició molt meticulós, Media Vaca fa un retrat de Pepe Cardona a través del qual els mitjans de comunicació i els seus amics han dit d'ell (encara que també hi podem trobar un article autobiogràfic, publicat en la revista *Celsus* 233, l'any 2008). El llibre està inclòs en la «Colección pequeños y grandes» de l'editorial i es va presentar per primera vegada a l'abril del 2013 al Col·legi Major Rector Peset, coincidint amb una exposició que, com aquest llibre, va estar impulsada per alguns amics, sota la idea que ni la seua tasca ni la seua visió de les coses tenen data de caducitat.

El pròleg és una entrevista que l'editor, Vicente Ferrer Azcoiti, es fa a ell mateix per explicar el personatge i el per-

El Persa, sólo para amigos

Premi al llibre de bibliofília i d'artista millor editat

JOSÉ CARDONA "EL PERSA" / Autor

MEDIA VACA. VALÈNCIA, 2013

«GRANDES Y PEQUEÑOS» / Col·lecció

240 pàgines / 978-84-9386-923-6 / 20 €

què del llibre; una declaració d'intencions a propòsit de la imatge d'un artista total que amaga tant com mostra. I una advertència: en aquest manual les nocions espai temporals són personals i intransferibles, podem llegir aquest llibre en ordre o en desordre.

El primer capítol, al qual els editors es refereixen com «Habla El Persa», és un recorregut per les publicacions que es van fer ressò de les activitats del personatge al llarg de vint anys. En aquesta part queda palesa la seua faceta

com arquitecte del paper. Amb els seus retallables, Pep va redefinir la ciutat, trencant-la i tornant-la a construir. La segona part, batejada com «Albumcillo», mostra una sèrie de fotografies del protagonista, d'èpoques i procedència diferents; des d'imatges personals, aportades per la família i els amics, a instantànies dels seus treballs més coneguts. Mitjançant aquest àlbum podem conèixer una altra part menys etèria del personatge: El Persa en dues dimensions en els moments rellevants de la seua vida. En el tercer capítol, «Escriben unos amigos», els qui formaren part del seu cercle més íntim ofereixen un reguitzell de records farcit d'experiències personals i professionals. Els editors acomiaden la història amb la «Kronologia», amb k, una passejada per l'extensa trajectòria professional d'un personatge a qui, arribats a aquest punt, ja coneixem per dins i per fora.

El Persa, sólo para amigos, ha estat guardonat amb el Premi al Llibre de bibliofília i d'artista millor editat que atorga la Generalitat. Tot un reconeixement a la feina minuciosa i acurada dels editors que, a més a més, desprén una gran admiració pel personatge.

BEATRIZ GIMÉNEZ

MEDIA VACA se dedica desde 1998 a inventar libros muy ilustrados dirigidos a lectores de todas las edades.

El catálogo de la editorial se compone en la actualidad de cincuenta y cuatro títulos repartidos en cinco colecciones y responde, más que a criterios comerciales y de novedad, al gusto personal y caprichoso de los editores. Gran parte de lo que publicamos tiene que ver, quizá, con el humor, la poesía y el misterio que animan las variadas manifestaciones de la cultura popular. Nos sentimos asimismo deudores del trabajo de aquellos artistas gráficos que en todos los tiempos han buscado la comunicación con el público más amplio y desconocido (a pesar de que la mayor parte de las veces ese público amplio y desconocido ni se ha interesado por conocer sus nombres ni ha sabido que esas obras le estaban dedicadas).

El cuidado y el esfuerzo que requiere cada nuevo proyecto de Media Vaca solo permite la publicación de tres títulos por año, que, en días señalados, y si las circunstancias son propicias, pueden ser consultados en bibliotecas públicas o adquiridos a través de las mejores librerías.

ENLLAÇOS

FITXA

AUTOR

EDITORIAL

BOOKTRAILER

PREMI AL LLIBRE MILLOR IL·LUISTRAT

Símientes Editores, les «llavors» d'un nou concepte editorial

De l'associació de dos enamorats de la il·lustració, Julio Antonio Blasco (*Sr. López*) i Javier Undiano Gregori, naix en desembre de 2012 **Símientes Editores**. Un modest projecte editorial que té com a finalitat donar a conèixer els quaderns d'esbossos d'artistes emergents i consagrats.

El primer projecte, «**Cuadernos de artista**», és una col·lecció concebuda a la manera de *sketchbook*. Així, i en **paraules d'aquests amants de la il·lustració**, «hem decidit traure a la llum les llibretes de treball de diferents artistes i convertir-les en obra». Són edicions limitades, amb un tiratge curt i numerades a mà. Llibres que recullen allò que queda entre bastidors, la llavor del treball, l'origen de les idees, l'inici del procés creatiu...

Aquesta curada edició i l'atenció que presten al més mínim detall els ha valgut el Premi al millor llibre il·lustrat en 2013 amb la publicació **Hacia ningún lugar: una colección de silencios**. Un llibre que tracta de recollir part del treball més íntim de Mar Hernández (**Malota**), acompanyat de les paraules del cantant i amic Parade. «Tot i que solc dibuixar amb música i envoltada de mil sorolls, quan dibuixe en les meues llibretes experimente el més semblant que conec al silenci absolut. No es tracta d'un silenci sonor, sinó mental. Dibuixar és una activitat que emmudeix els meus pensaments, una mena de refugi que em permet estar concentrada i deixar de banda tots aquells sorolls quotidians que són els problemes, les preocupacions...» ens comenta Malota.

Hacia ningún lugar: una colección de silencios

Premi al llibre millor il·lustrat

MAR HERNÁNDEZ, AKA "MALOTA" / Autora
ANTONIO GALVAÑ, "PARADE" / Autor pròleg
SÍMIENTES EDITORES. VALÈNCIA, 2013

108 pàgines / 978-84-9408-391-4 / 29,30 €

Els llibres editats per Símites Editores són edicions limitades de tiratge curt i numerades a mà, que s'acosten al llibre objecte.

Però a més de plantejar-se l'edició limitada com una característica essencial de Símites Editores, Julio i Javier tenien clar que volien trencar amb l'editorial clàssica, «eixir del sota, cavall i rei editorial al qual estàvem acostumats». És per això que en «Cuadernos de artista» «intentem crear una experiència audiovisual plena d'intimitat,

de pensaments, de sentiments ocults i fins i tot d'humor o ràbia. La nostra finalitat és submergir el lector en el món creatiu de l'artista del llibre que està gaudint. Un projecte audiovisual que permet als lectors gaudir de les il·lustracions i de la música seleccionada pels mateixos artistes». Així naix Maridaje.

Símites Editores naix amb la intenció de trencar amb l'editorial clàssica.

En aquesta línia de trencament i innovació, el nou projecte que porten entre mans Julio i Javier és **Estudio 64 + librería + ilustración**. Un espai situat a la mateixa plaça de Benimaclet, a València, on la llibreria especialitzada en il·lustració conviurà amb un xicotet espai expositiu dividit en una part per a il·lustradors professionals i una altra per a estudiants. En resum, i en paraules de Julio, «volem que siga un espai versàtil i dinàmic on es done cita tot allò que té a veure amb el món de la il·lustració: llibres de ceràmica, jocs, tèxtil i joieria. S'hi impartiran tallers, *workshops*... És a dir, volem realitzar multitud d'activitats i col·laborar amb particulars, creatius i escoles d'art. Però, a més, a Estudio 64 s'ubicarà el meu nou estudi de treball on desenvoluparé les meues il·lustracions i rebré clients, col·laboradors i amics».

ANDREA R. LLUCH
@andrearlluch

NECESSITES SÍMITES EDITORES

València

Tel: 696898246 / 646393271

Correu electrònic:

info@simienteseditores.com

[Web](#) – [Facebook](#) – [Twitter](#) – [Vimeo](#) – [Behance](#) – [Spotify](#)

ESTUDIO 64 + LIBRERÍA + ILUSTRACIÓN

C/ Benicolet, 2, local dreta

46022 València

Correu electrònic: estudio64.espaciocreativo@gmail.com

[Facebook](#)

JAVIER UNDIANO GREGORIO

JULIO ANTONIO BLASCO, SR. LÓPEZ

[Web](#) – [Blog personal](#) – [Facebook](#) – [LinkedIn](#) – [Behance](#)

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

EDITORIAL

BOOKTRAILER

LIBRERÍA DADÁ

Una librería con mucha personalidad

PREMI A LA LLIBRERIA
MÉS INNOVADORA

Las voces agoreras que predicen el final de las librerías especializadas –léase independientes– tienen en establecimientos como Dadá firmes puntales de resistencia. La inquietud y el esfuerzo de profesionales del sector, como Inma Pérez Burches, que la dirige desde 2009, están teniendo en el libro especializado –en su caso, el de arte y los que podríamos considerar sus epígonos: diseño, arquitectura, moda– su tabla de salvación. El reconocimiento le llega estos días con el premio a la librería innovadora que otorga la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport.

La librería Dadá se ubica en el edificio que el arquitecto Vázquez Consuegra proyectó para acoger el MuVIM (Museu Valencià de la Il·lustració i la Modernitat). Inma Pérez empezó a trabajar en ella en 2007. Luego de una sociedad fallida (los socios que la componían fueron abandonando el proyecto paulatinamente), tomó las riendas del negocio. Desde entonces, se ha volcado en sacar adelante la librería. Tomando decisiones arriesgadas. Acertando y equivocándose. Endeudándose. Recuperando la inversión y volviendo a tomar más decisiones, cada vez con mayor seguridad: la que le ha dado conocer a

sus clientes. Esos que a menudo le proponen la compra de un libro o una revista. En los siete años transcurridos le ha dado tiempo a saber qué puede interesarles y –muy importante también– qué no. Y en este proceso, Inma Pérez ha contribuido a ampliar el círculo de intereses de su clientela; y esta, a su vez, el de la librería.

Entre ellos, entre los intereses de esta intuitiva librería, se encuentra el de la ciudad. Conocer mejor Valencia, su trama urbana y su arquitectura, el arte de sus museos –como el propio MuVIM, pero también el San Pío V, el IVAM u otros no tan conocidos como la Casa Museo Benlliure–, la llevan a recomendar libros como la *Guía de Arquitectura de Valencia* que edita el Colegio Territorial (CTAV), uno de sus títulos más vendidos para sorpresa nuestra. Por su emplazamiento, el museo –y por ende la tienda– recibe un buen número de turistas al año, una clientela que a su posible interés por el libro especializado se le suma el que le provoca la ciudad y su oferta cultural.

En este momento podríamos abrir un paréntesis para relatar alguna de las jugosas y divertidas anécdotas que Inma Pérez suele contar en las redes sociales, protagonizadas a menudo por clientes despistados. Sólo daremos cuenta de ello; agreguen a Librería Dadá entre sus favoritos y lo comprobarán. Tan sólo nos cabe añadir a este respecto que las redes sociales están resultando ser un buen aliado de Inma Pérez: desde ellas

publicita los productos que van llegando a la tienda y recibe encargos de los clientes.

Esta particular selección de entre la oferta más diversa en cuanto a libros y publicaciones periódicas en torno al arte, la arquitectura o el diseño (en suma, la «publicación de calidad», como a ella le gusta decir) ha llevado a Inma Pérez a reunir títulos de referencia, sean libros de editoriales especializadas como Gustavo Gili y Blume o revistas como *TC* (arquitectura) y *Paisea* (paisajismo). Unos cuantos ejemplos: los títulos de Cabeza de Chorlito, la editora del fotógrafo Alberto García-Alix; un ensayo sobre Sigmar

Polke de Gloria Moure, en *Polígrafa*; o sendos volúmenes editados por uno de los sellos históricos, el mencionado Gustavo Gili, con entrevistas a Henri Cartier-Bresson y otro con escritos de John Berger.

Otro tipo de libro igualmente disponible en la librería es el que concierne al propio MuVIM, es decir, los catálogos de sus exposiciones. Y alguna que otra colección de arte de sellos generalistas como Akal, que cuenta en su nómina con ensayistas de fuste como Hal Foster o Simón Marchán Fiz. Del resto, tipo *los-más-vendidos-por-económicos*, olvídense.

La filosofía de Dadá pasa, sin embargo, por apoyar al editor independiente. De ahí que a menudo encontremos títulos autoeditados por editoriales pequeñas (la murciana Micro-megas, v.g.), especialmente en el campo del arte, donde las nuevas tendencias han encontrado acomodo.

Todo es papel

Otro de los atractivos de la librería Dadá es su extensa oferta en lo relativo a fanzines. Es decir, más autoedición, una magnífica cantera de escritores, ilustradores y todo tipo de creadores con inquietudes artísticas. El renacer de este formato se debe, según Inma Pérez, a que «está de moda» y «lo puedes pagar». Y muy probablemente, añadimos nosotros, al empuje que ilustradores y artistas de muy diversa condición le están dando al servirse de él para dar a conocer sus más recientes trabajos. Si en otra época menudeábamos con fanzines dedicados en su mayor parte a la música o al cómic, hoy lo hacemos con los dedicados a la ilustración, que son mayoría. Se trata de un medio en boga que se vende bien; según Inma Pérez, el año pasado despachó más de cuatrocientos ejemplares de títulos como *What do You Want to Be When You Grow up*, de las valencianas Cachete Jack, o los igualmente vistosos editados por DeHavilland.

Libros infantiles, también diferentes

También en el apartado de publicaciones para los más pequeños encontramos títulos diferentes a los habituales. Es decir,

LLIBRERIA DADÁ

RETAZOS DE MEMORIA

Cuando Inma Pérez siente la necesidad de tomarse un respiro, se mete en el pequeño almacén y contempla el gran *collage* que ha ido formando a lo largo de estos años sobre uno de sus muros. Un *collage* formado por papeles muy diversos: hay tarjetas postales que han ido mandando los amigos que han salido de viaje, o vuelto a sus países de procedencia, como la que contiene otro *collage*, uno de Kurt Schwitters; o ese otro, esta vez hecho en el sobre de un envío que le llegó de Cabeza de Chorlito, que Pérez aprecia especialmente. Entre esta maraña de papeles de todo tipo, hay también un tique de compra un tanto especial: el de un cliente alemán que se gastó más de trescientos euros en fanzines. Son retazos de memoria que van conformando una peculiar y no poco sentimental historia de la librería. De una librería y una librera con mucha personalidad.

R. M.

Librería Dadá
Calle Quevedo, 10
46001 Valencia
www.libreriadada.com

volvemos a las editoriales independientes que luchan por salir adelante en un medio en el que no es fácil encontrar distribución. Inma Pérez acepta depósitos de los editores, otro modo de trabajar que suele facilitar las cosas a ambas partes. En esta sección, pues, no hay los habituales libros con los que solemos encandilar a nuestros niños y niñas, sino otros, casi siempre peculiares,

de tiradas cortas, como los de Coco Books, La Peluca de Luca, La Guarida, Tralarí o Sin Pretensiones.

Otro circuito es posible: en Dadá, desde luego que sí.

RAFA MARTÍNEZ

ENLLAÇOS

BOOKTRAILER

LLIBRERIA MAESTRO GOZALBO

A cavall entre antic i modern

PREMI A LA MILLOR
LLIBRERIA TRADICIONAL

La llibreria Maestro Gozalbo és una prova que vell i nou poden anar de la mà, que no són dimensions renyides. Quan entrem a la botigueta del carrer de Maestro Gozalbo, tenim una primera impressió de viatjar un

hores ens adonem de com les tecnologies ho han canviat tot, fins i tot aquests temples de l'antiguitat que són les llibreries de vell. De fet, Boada, que regenta la llibreria des dels anys vuitanta, explica com la major part

En ple eixample de la ciutat de València i en un espai de dimensions reduïdes, la llibreria de vell Maestro Gozalbo duu a terme la seua activitat amb una tradició en temàtica valenciana que es remunta a l'any 1920. Aquesta trajectòria rep ara reconeixement institucional amb el Premi a la millor llibreria tradicional de la Generalitat Valenciana.

segle enrere, però l'encanteri es desfà en detectar l'ordinador i el mòbil que traginen pel mostrador. I, encara més, quan el propietari actual, José Luis Boada, ens parla del dinamisme de la pàgina web, de la possibilitat de fer-li consultes i comprar-li en línia. Ales-

de consultes i compres arriben a través de la web o per telèfon, tot i que els clients tenen l'opció de passar per la llibreria a retirar els seus encàrrecs. Al local de 3 x 4 m del carrer de Maestro Gozalbo, els prestatges que cobreixen les parets de dalt a baix estan atapeïts, no hi cap ni una agulla més. Hi ha de tot: llibre antic, per descomptat, però també molt de llibre de butxaca. També hi trobem postals, cartells, cromos, discos, objectes antics i articles de col·leccionisme. L'antiguitat n'és l'essència i l'aire que es respira, i també aquesta especialització en temàtica i autors valencians que segueix la tradició de la llibreria original des de principis del segle XX: «és una de les llibreries de vell de la ciutat que més toca el tema valencià» – explica Boada. I quan li preguntem sobre els preus, fa un gest i un mig somriure: «hi ha de tot, impossible de determinar, tot tenint

en compte que de vegades es tracta de peces úniques o descatalogades o molt difícils de trobar». I és que al gremi del llibre vell els preus pertanyen a l'àmbit de l'innombrable, ningú en parla, ni compradors ni venedors, perquè, com apunta Boada «ni convé, ni fa de bon veure».

El perfil de client és difícil de determinar, comenta Boada, «a la llibreria, hi acudeix tot tipus de gent, dels joves que busquen el llibre barat de butxaca, als pares del barri que es passegen i compren alguns contes, i moltes dones, grans lectores, sobretot de novel·la; però també s'hi interessen molt advocats, arquitectes, metges que busquen exemplars antics per als seus estudis d'investigació. Aquests, però, ho fan per Internet».

Però és al magatzem de Carcaixent on s'acumula bona part de l'*stock* i que apareix catalogat a la pàgina web per tal que els clients hi puguen localitzar les obres amb facilitat i fer els seus encàrrecs. L'activitat és més o menys regular al llarg de l'any, tret del Nadal, quan se n'experimenta clarament un augment i és que, com suggereix Boada, «el llibre de vell és un regal molt valorat, sobretot pel que fa a llibres descatalogats i difícils de trobar». Com a cites anuals i puntuals hi ha també les fires de vell: de fixes, en fan a València, a Madrid, a Alacant i Castelló i a Santander. «De tota manera, és una activitat a la baixa pel que fa als índex de venda», apunta Boada, «hi hagué una època molt bona fins als anys noranta, s'hi venia

molt, però amb Internet desapareix una mica la seua raó de ser i, no obstant això, encara són molt útils com a punt de trobada, per a fer contactes i donar a conèixer la web, que és el canal per on realment ens arriben avui dia les vendes».

La llibreria Maestro Gozalbo va ser una de les primeres llibreries de vell que es va pujar al tren de la venda en línia. José Luis Boada va adonar-se ben prompte de les possibilitats que oferia la Xarxa per al sector i s'hi va iniciar de la mà del propietari de la llibreria alcoiana Misèria i companyia. Més endavant arribaren altres iniciatives com ara Iberlibro. D'això, ja fa més o menys dotze anys i, des d'aleshores, els portals de llibreries de vell són més i més comuns, perquè constitueixen l'eixida més real per al negoci.

José Luis Boada, xiquet en temps de postguerra, va ser un assidu de la llibreria

Maestro Gozalbo on intercanviava novel·letes i cromos. Era l'època en què la regentava Eusebio Perales. Boada continuà com a client regular al llarg dels anys i, a principis dels anys vuitanta, un Perales ja envellit va fer-li una proposta de traspàs. Així va ser com la llibreria Maestro Gozalbo va passar a la seua propietat. Va compaginar la gestió, en un principi, amb l'activitat política com a diputat del CDS i les seues ocupacions laborals. Això va anar així fins a l'any 1991 que, després de la mort de la seua primera esposa, va deixar de banda la resta d'activitats per a dedicar-se plenament a la de llibrer, juntament amb la inestimable col·laboració de la seua ajudant Yolanda Bravo de la Montaña. Més endavant va arribar el càrrec de president del Gremio de Libreros de Lance de la Comunidad Valenciana, el qual encara exerceix.

La fidelitat a l'esperit original de la llibreria ha romàs intacta amb els anys i la temàtica valenciana continua sent-ne l'eix: llibres d'història de València, dels pobles, dels costums, del folklore, de la gastronomia, de l'art; també obres d'autors valencians i, a més dels llibres, altres objectes com cartells històrics de bous, de fires o d'exposicions. Si fem una ullada per damunt dels prestatges de la llibreria, s'hi detecten fàcilment alguns títols coneguts: *Els nostres menjars*, de Martí Domínguez; *La Ciutat de València*, de Manuel Sanchis Guarner; *La catedral de València*, de José Sanchis Sivera. Pel que fa a articles rars i excepcionals, la web n'allotja

uns quants, com ara un cartell de les festes de maig de 1926 a la ciutat de València, il·lustrat per J. Barreira i imprès per Ortega, o un mapa entelat de la ciutat de València de 1883. I quan li demanem a Boada que faça memòria d'exemplars valuosos que han passat per les seues mans, invoca una edició quasi desapareguda dels Furs, algun dels manuscrits de Jardiel Poncela o una edició de les faules de la Fontaine amb gravats i dibuixos originals. També rescata de la memòria un Cartell de l'Exposició Nacional que se celebrà a València el 1910 i n'aclareix que es tractava d'un exemplar quasi únic. La llarga trajectòria, la fidelitat a l'esperit original de la llibreria, la implicació en el fet valencià, la capacitat d'adaptació als nous temps i a les noves tecnologies; tot plegat troba el reconeixement en aquest guardó que atorga la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport i que, el 2013, va premiar la llibreria de vell Maestro Gozalbo i el seu llibrer José Luis Boada.

ALÍCIA TOLEDO

ENLLAÇOS ▾

BOOKTRAILER

Viatjar llegint

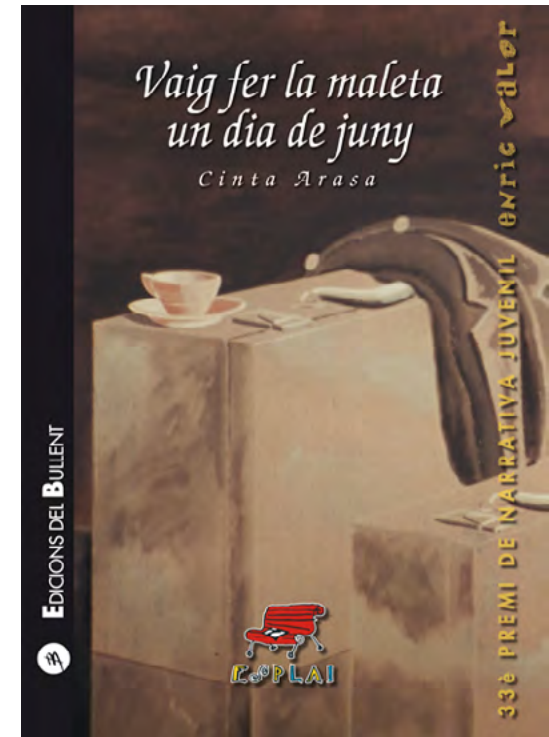
«Aquest viatge ha estat com entrar dins d'un llibre», diu en un moment donat la protagonista de *Vaig fer la maleta un dia de juny*. Doncs, jugant amb les mateixes paraules, podem afirmar que llegir aquest llibre ha estat com entrar dins d'un viatge, el viatge des dels ulls d'Eulàlia, cecs encara de veritat.

De vegades no ens calen maletes per fer un viatge, i és que la lectura d'un llibre es pot convertir en el més fascinat dels viatges...

El viatge exterior implica, en molts casos, el viatge interior, la introspecció més o menys conscient d'un mateix. És temps de fer balanç, reflexionar i prendre decisions. Viatjar ens canvia, o almenys ens dóna l'oportunitat de fer-ho. El viatjant esdevindrà una mena d'animal que pèl-muda, que es desvesteix d'una pell ja massa vella. Precisament és el que li ocorre a la protagonista de *Vaig fer la maleta un dia de juny*, guanyadora del 33é

Premi de Enric Valor de narrativa juvenil, que agafa un tren a l'estació de l'adolescència per tornar, mesos després, a l'estació de la maduresa, amb les pupil·les gravades de realitat.

A Eulàlia Pallarés i Camprubí, convençuda que la vida de debò només es pot llegir, no viure, un dia se li presenta l'oportunitat de viure. I veure. Així és com un dia de juny de l'any 1909 comença a preparar les maletes per encetar un viatge a Anglaterra, on farà de traductora a son pare, empresari català que vol adquirir maquinària per augmentar la productivitat de les seues fàbriques.

Vaig fer la maleta un dia de juny

Premi Enric Valor de narrativa juvenil 2013

CINTA ARASA / Autora

EDICIONS DEL BULLENT. PICANYA, 2014

«ESPLAI» / Col·lecció

230 pàgines / 978-84-9904-149-0 / 10 €

L'autora alça aquesta història sobre uns fonaments plens de contrastos. Ens ofereix dues fotografies ben diferents (o no tant), una en blanc i negre, tenyida de sang: la de Barcelona de 1909, amb les seues revoltes populars; l'altra en color, amb molta llum: la de l'evolucionada Anglaterra amb tot d'avenços en maquinària i electricitat. En totes dues estampes, hi conviuen dues classes socials fortament oposades: la classe treballadora

explotada, i la dels empresaris explotadors. I, finalment, ens mostra possiblement el *leitmotiv* de l'obra, el contrast entre una realitat deformada amb què la protagonista se sent còmoda, com amb qualsevol dels seus vestits nous i cars, i la realitat real d'hores inacabables de feina, de càstigs exemplars als treballadors, de xiquets dient adéu a una infantesa de joguets i somriures, de morts sobrevingudes per esgotament, d'aquella pu-

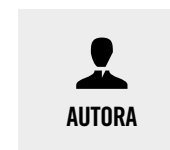
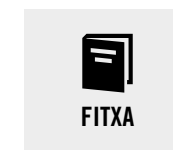
dor penetrant que és l'olor de moltes vides podrint-se.

Cinta Arasa, a més, es preocupa per donar a conèixer la diversitat dialectal del nostre territori, alhora que enriqueix i dóna verisme als personatges que la protagonista va trobant-se en el seu viatge. I ho fa amb una prosa molt acurada que denota experiència i solatge, en ocasions d'un gran preciosisme que es veu reflectit amb l'ús dels símbols, com ara les joies o els ulls com a mirall de la realitat. Amb molta elegància ens va donant pinzellades del que s'esdevindrà, fent-nos créixer encara més les ganes per saber, per conèixer.

... I com, si no havíem necessitat fer la maleta, tornem d'aquest viatge amb una que costa tancar de tan plena? Plena de crits a favor de la llibertat, plena de llàgrimes per tantes injustícies, plena de forces renovades per lluitar a favor de la dignitat de les persones, plena de ganes d'agafar un grapat de fulls en blanc i escriure, de llegir, de viatjar... de viure!

MERCÈ CLIMENT

ENLLAÇOS

Fantasia de la vieja escuela

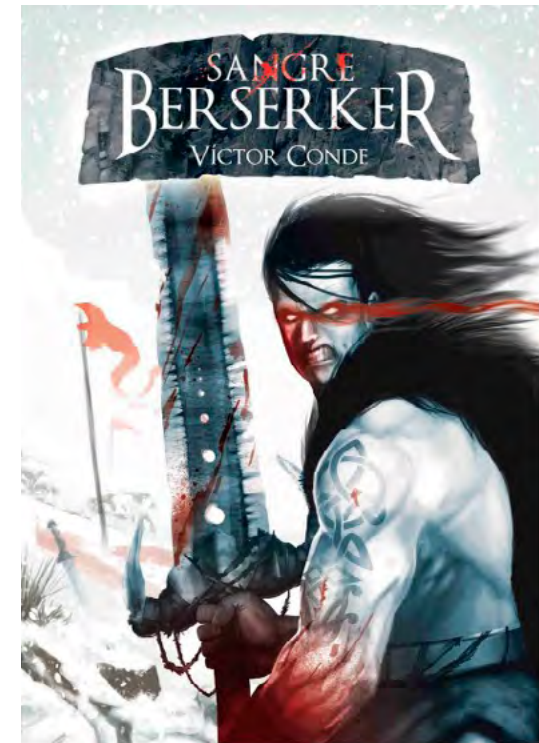
Una novela fantástica que recupera la esencia épica de los grandes clásicos de siempre. Magia, espada y aventuras en un mundo donde lo mitológico choca contra las creencias religiosas civilizadas, en una ambientación cuidada.

Víctor Conde, autor de *Sangre Berserker*, ha escrito novelas y trabajos en casi todos los géneros del fantástico, como el terror y la ciencia ficción, dirigidos tanto al público adulto como juvenil e, incluso, infantil. Con *Sangre Berserker* (publicada por la editorial valenciana Kelonia) ha entrado de lleno en la faceta más clásica del género fantástico: la épica.

Y lo ha hecho de manera brillante, con una historia con sabor añejo donde la magia y la aventura campan a sus anchas. La historia del libro empieza con el personaje de Donnegar, un in-

quisidor al servicio del dios Exerpes, encargado de una misión muy peligrosa: encontrar a las míticas brujas del pueblo bárbaro de los vranoi, para así poder utilizar la magia de estas en la gran guerra que se avecina en su reino. Todo cambia a su llegada a un pequeño poblado, donde encuentra a una de estas brujas, Yara, y poco después al bárbaro Dunn, quienes desencadenarán un cúmulo de consecuencias imprevistas.

Estamos ante una trama en apariencia no muy original, pero sí apasionante. El componente religioso choca

Sangre Berserker

VÍCTOR CONDE / Autor

ALBERTO ARRIBAS / Ilustrador

«KELONIA FICCIÓN» / Col·lecció

276 pàgines / 978-84-942964-0-6 / 12,95 €

con lo mitológico y ancestral, en un reflejo familiar del pasado de nuestro mundo real. No es, en mi opinión, una novela juvenil, aunque tampoco es inadecuada para los lectores jóvenes, ya que no contiene escenas excesivamente escabrosas. En el aspecto argumental no hay grandes complicaciones, ya que la obra no se detiene a explicar punto por punto las organizaciones religiosas, la sociedad u otras características de

sin ser ampulosa, hace gala de una correcta utilización de diversos recursos literarios y construcciones que dotan a la novela de gran fuerza y belleza.

En cuanto a los personajes, tenemos a tres protagonistas que destacan por encima del resto: Donnegar, el inquisidor; Yara, la bruja vranoi; y Dunn, el clásico bárbaro. Los tres están bien contruidos, aunque, sin duda,

se sienta un poco desorientado al principio, aunque esta sensación se desvanece rápidamente gracias a la trama absorbente.

En resumen, estamos ante una novela para todos los públicos, un retorno a los añorados clásicos de espada y brujería, afianzada en una trama épica y realista.

JAVIER PELLICER MOSCARDÓ

este tipo de mundos imaginados, ni falta que le hace. Toda la información necesaria para ambientar la obra forma parte de la propia narración de un modo natural. La acción no se ve lastrada por el afán descriptivo, lo que lleva a una narración ágil que,

Donnegar es el que mejor luce gracias a que sus capítulos están narrados en primera persona, lo que ayuda a potenciar los aspectos reflexivos del personaje. Tal vez ante este cambio de narrador (que pasa a la tercera persona en el resto de protagonistas) el lector

ENLLAÇOS ▾

FITXA

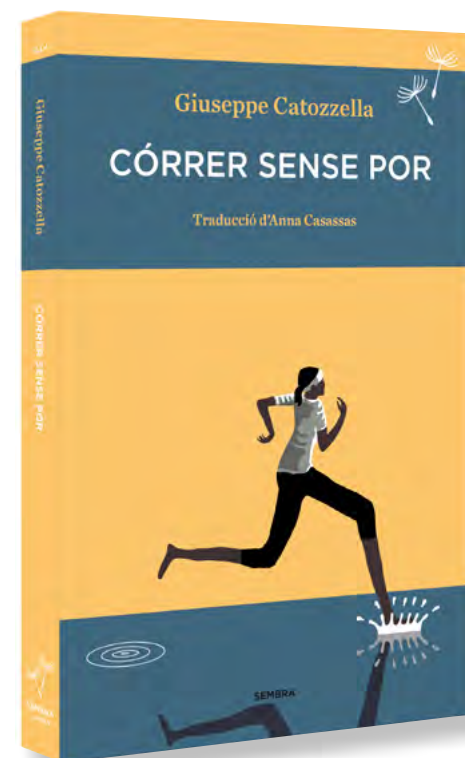
AUTOR

La novel·la més valorada pels joves italians

Córrer sense por narra la vida de la corredora olímpica Samia Yusuf des dels seus inicis a Mogadiscio fins a la realització del viatge cap al miratge europeu. La novel·la plasma la valentia, el coratge i la voluntat de superació d'una jove musulmana que s'enfronta a un món ple d'obstacles.

La primera vegada que vaig agafar aquesta novel·la ja coneixia la història de la seua protagonista, fins i tot havia vist el seu vídeo en què participava en els Jocs Olímpics Pequín 2008. No obstant això, en llegir-la se'm van despertar unes sensacions que no imaginava i va augmentar la meua curiositat per la figura de Samia Yusuf, la qual no m'ha deixat indiferent.

Córrer sense por és molt més que una novel·la basada en fets reals. Ens transporta a una realitat ubicada a l'Àfrica negra, concretament a la ciutat de Mogadiscio, en què la guerra forma part del dia a dia i disposa d'una olor especial a pólvora; les llibertats s'acaben en el moment que apareixen els extremistes; la fam i la manca de recursos són inherents al paisatge, i l'escola, el

Córrer sense por

GIUSEPPE CATOZZELLA / Autor

ANNA CASASSAS / Traductora

SEMBRA LLIBRES. CARCAIXENT, 2014

253 pàgines / 978-84942350-3-0 / 16,50 €

treball i la vida són uns luxes que cal gaudir diàriament per si s'acaben. Aquesta realitat social es barreja amb el paper que juga la família; una família que l'estima, l'escolta, l'ajuda i li fa costat. Així, i malgrat totes les dificultats i adversitats amb què li toca con- viure, la nostra protagonista és feliç i té una il·lusió, un objectiu: convertir-se en la millor velocista de tot Somàlia.

geogràfiques, principalment somalís, imagi- nem un espai real que desconexem o que únicament coneixem per les notícies dels informatius. Ens situem en una realitat des- coneguda i esglaiadora però, que al mateix temps, ens empeny per la tendresa, la hu- manitat i la fortalesa que ens transmeten els protagonistes. A més, la narració en primera persona ens acosta i ens fa partícips de la

menuts) se sentiran identificats ja que, mal- grat la distància espacial i cultural que els separa, els reptes es presenten per igual en la vida de les persones i té igual el color, el sexe o la nacionalitat; tots comparteixen la il·lusió, el desig i l'esperança d'aconseguir-os en un futur pròxim.

I, com a suggeriment final, si no coneixeu la història, deixeu que us la descobreisca Giu- seppe Catozzella, intenteu desxifrar els fets que s'esdevindran a partir dels avançaments que la narradora ens regala i correu amb la mateixa força i valor que ho va fer la Samia.

«Cada vegada que m'entrenava tenia al cap les paraules que l'aabe m'havia dit el matí de la meua primera competició important: *Ets una guerrera que corre per la llibertat i que només amb les seves forces alliberarà tot un poble.*»

MAITE MONAR VAN VLIET

CÓRRER SENSE POR

Una novel·la de Giuseppe Catozzella

«A dins hi havia un parell de vambes. Blan- ques. I noves com no n'havia vist mai cap. De l'alegria m'hauria pogut desmaiar. Me les vaig posar i vaig començar a saltar com una boja per totes bandes.»

història; en tot moment la visió de Samia ens acompanya. No debades, aquesta novel·la ha estat la més valorada enguany pels joves italians, cosa que fa que siga una molt bona recomanació per a l'alumnat.

Al llarg d'aquesta novel·la contextualitzada amb un ampli ventall de referències religio- ses, esportives, lingüístiques, polítiques i

Samia protagonitza aquesta narració, i de segur que els nostres joves (sobretot els que tenen un objectiu en la vida des de ben

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

BOOKTRAILER

REPORTATGE

Olivia no vol ser princesa

Contrastos, contenció de color, referents a contes clàssics i al món de la dansa moderna, a més d'un humor sofisticat i sense lliçó moral són alguns dels elements que es troben en *L'Olivia i les princeses*, últim títol de la sèrie de la famosa porqueta.

En *L'Olivia i les princeses*, la famosa porqueta creada per Ian Falconer (Nova York, 1959) pateix una crisi d'identitat: mentre totes les xiques –i alguns xics– aspiren a ser princeses, ella no sap quina professió tindrà de gran; alhora que es pregunta «per què tothom vol ser el mateix», Olivia s'imagina com a infermera o periodista, fins que descobreix allò que realment desitja ser.

No és estrany l'èxit que ha aconseguit el personatge creat per Ian Falconer, dissenyador d'escenografies i vestuaris

per al New York City Ballet, l'Òpera de San Francisco i la Royal Opera House de Londres, i responsable de nombroses portades de la revista *New Yorker*. Amb el primer volum de la saga de la porqueta, l'autor obtingué el Caldecott Honor en 2001, el guardó més important que atorga l'Associació de Biblioteques dels Estats Units. A més, dels dos primers àlbums, s'han venut quasi dos milions d'exemplars als EUA i s'han traduït a més de vint llengües. Falconer juga amb el contrast entre el món infantil, previsible, tòpicament dolç i les reaccions inesperades, adul-

L'Olivia i les princeses

IAN FALCONER / Autor (text i il·lustracions)

NÀDIA REVENGA GARCIA / Traductora

ANDANA EDITORIAL. ALGEMESÍ, 2014

ÀLBUMS LOCOMOTORA» / Col·lecció

36 pàgines / 978-84-941544-2-3 / 14 €

tes?, de la protagonista, però sense trencar mai del tot el to ni el tema naïf i, sobretot, mantenint-se allunyat de l'alliçonament i del pamflet. I també l'utilitza com a recurs gràfic: en les escenes sovint predomina el blanc i negre –amb modulacions de grisos– i destaca el roig fort de la roba d'Olivia. Aquesta paleta simple, sense gaire color, es mantingué en les primeres entregues fins que el personatge arribà a Venècia on, com ha dit l'autor, «trobà moltíssim color». En l'últim títol es percep aquesta contenció de tres tintes, alterada quan la porqueta s'imagina com una princesa índia, tailandesa, africana i xinesa o per altres motius sempre vinculats a l'argument, com ara els vestits roses de les ballarines de ballet o el taronja de les carabasses de la nit de Halloween.

Les històries de Falconer, tot i que són senzilles per a primers lectors, estan plenes de referents literaris i artístics, tractats amb l'humor característic de la porqueta.

En *L'Olivia i les princeses* apareixen contes tradicionals com *La petita venedora de llumins* –«Ai, mare, això és molt trist (...). Jo no vull ser una princesa però tampoc voldria congelar-me a la neu»– i *la Caputxeta*: abans de dormir, Olivia demana a la mare que li conte almenys «només la part en què tothom acaba devorat». A més, hi ha l'homenatge explícit a la ballarina i coreògrafa de dansa moderna Martha Graham.

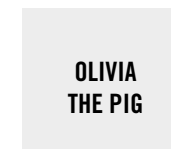
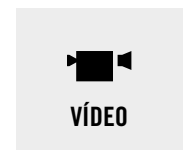
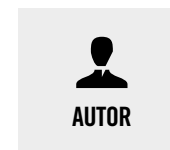
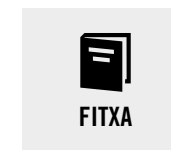
Però on realment rau la força d'aquests àlbums és, precisament, en la representació plàstica de personatges i escenaris: rostres

de porcs humanitzats que, amb una única línia de llapis i algunes ombres, expressen preocupació, enuig, sorpresa, alegria, por, dubte, satisfacció...; un vestuari sofisticat –genial l'escena de la festa d'aniversari i la d'Olivia amb una tovallola al cos i una altra al cap– i tot un seguit de detalls que, sense convertir l'estil en barroc, atorguen versemblança, enginy i sobretot humor a les històries d'Olivia.

ARANTXA BEA

ENLLAÇOS

El tiempo menos solo

ABRAHAM GRAGERA / Autor

PRE-TEXTOS EDITORIAL. VALÈNCIA, 2014

«LA CRUZ DEL SUR» / Col·lecció

56 pàgines / 978-84-1557-630-3 / 10 €

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

El tiempo menos solo

«Ahora / imagina que fuésemos capaces de renunciar a cualquier ilusión, / incluso a la de ser inmunes a las ilusiones». Este improbable deseo pertenece al último poemario, *El tiempo menos solo* (Pre-Textos, 2012) de Abraham Grajera.

El poemario especula, de un modo tan luminoso como contenido, en torno al poder del lenguaje, incluido el poético, para dar razón del binomio tiempo-existencia que conforma el acontecer del hombre. Estamos ante un libro radicalmente poético tanto por su forma como por la coherencia de su discurso que navega ajeno a modas. Una poesía inusual, espejo de la mejor tradición, que a cada lectura renueva su capacidad de decir:

«Cómo recibirán a los que mueren los que nunca llegaron a / nacer, los que no hayan nacido cuando todo muera; quizás no / sea una tan sólo cuestión romántica; después de todo, por qué / no habríamos de soñar tal vez»

Abraham Grajera es licenciado en Bellas Artes y cuenta con los siguientes poemarios: *Desviaciones y demoras* (El Antojito, 1999) y *Adiós a la época de los grandes caracteres* (Pre-Textos, 2005).

RAFAEL COLOMA

Zona prohibida

Premi Ramon Muntaner de literatura juvenil

DAVID CIRICI / Autor

ALGAR EDITORIAL. ALZIRA, 2014

«ALGAR JOVEN» / Col·lecció

296 pàgines / 978-84-9845-607-3 / 9,95 €

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

Las decisiones prohibidas

Cuando los jóvenes crecen sin la guía de sus padres más que a través de hologramas. Después de la epidemia que desoló el mundo en que vive. Más allá de las certezas de una sociedad estable. Cruzando la peligrosa frontera de la distopía para pasar a un mundo dividido por guerras y medias verdades entramos en la *Zona prohibida*.

Dos hermanas nos mostrarán las organizaciones que siguieron a la epidemia. Inge y, sobre todo, Daia están unidas por la catástrofe que las metió en una burbuja para evitar la extinción de la raza, divididas por la hecatombe que las sacará de la burbuja y las empujará a madurar, alejadas de todo lo que habían conocido hasta entonces.

Las dos se buscarán y, por el camino, encontrarán algo tan real como las piedras que se dejaban la una a la otra, en las que había dibujado un triángulo, o señales de escondrijos que solo ellas conocían. Pero antes deberán aprender a distinguir entre simulacros y verdades, a separar las piedras de los hologramas.

Una novela de David Cirici que explora lugares esenciales para el crecimiento personal, como tener deseos y tomar decisiones, a veces prohibidas, para escapar del yugo de la producción en cadena o los asesinatos basados en mentiras.

SERGIO R. ALARTE

Cròniques des de l'infern

MANEL ALONSO / Autor

ONADA EDICIONS. BENICARLÓ, 2013

«NARRATIVES» / Col·lecció

136 pàgines / 978-84-1522-192-0 / 11,95 €

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

TRÀILER

Cròniques des de l'infern

Cròniques des de l'infern és l'encertat títol sota el qual Antoni Rovira ha fornit una antologia de cinquanta articles de Manel Alonso, fruit de la seua col·laboració en diversos mitjans de comunicació. L'obra, publicada el juny de 2013, parteix del propòsit declarat de constituir una ferramenta pedagògica per a treballar la intertextualitat tenint com a referent *La Divina Comèdia*. Tanmateix, més enllà de la proposta de fer-les servir a les aules acarant els textos d'Alonso amb els de Dante Alighieri, aquestes cròniques quotidianes han estat escrites i compilades amb la suficient intel·ligència per a erigir-se com un volum sòlid i unitari.

La perícia antològica salva el conjunt d'esdevenir un *collage* de pedaços mal encastats per a conformar un quadre puntillista amb petites pinzellades que recullen l'actualitat més rabent dels darrers anys. No debades, els articles se centren en temes com ara la crisi econòmica, el merescut descrèdit de la classe política o el paper de la literatura en la societat. Potser, aquesta mateixa immediatesa condiona el llindar de la reflexió perquè els textos s'adrecen a un públic vast des d'una proximitat desacomplexada. Només la distància del temps ens permetrà avaluar amb justícia aquesta mena de Seurat del qual ara sols hi distingim gotes de color sense poder assaborir-ne el conjunt.

JOANJO GARCÍA

Què és l'Amor, sinó...?

MIREN AGUR MEABE / Autor

CONCETTA PROBANZA / Il·lustradora

MARIA JOSEP ESCRIVÀ / Traductora

EDICIONS 96. LA POBLA LLARGA, 2014

«MILANTA» / Col·lecció

120 pàgines / 978-84-1580-226-6 / 10 €

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

IL·LUST.

Molt més que un dietari adolescent

Què és l'Amor, sinó...?, de Miren Agur Meabe, Premi Euskadi de literatura juvenil tres vegades, ens arriba en valencià gràcies a la també escriptora Maria Josep Escrivà. Estem davant d'un diari típic d'enamorament adolescent a doble veu (recordem *Mor una vida es trenca un amor*). Tanmateix, aquesta obra va molt més enllà, tant en la forma com en el contingut.

Formalment, hi destaquen les diferents possibilitats en què es pot llegir el diari dual però, sobretot, l'aparició d'un poema en cadascun dels 56 capítols (28 per cada protagonista) en què s'estructura el llibre, a manera d'alfabet. L'expressió de sentiments, per tant, es mostra a través d'una prosa directa en argot juvenil o d'uns versos plens de metàfores, comparances, hipèrboles, *locus amoenus* i preguntes retòriques com la del títol.

D'altra banda, el fil temàtic proposat convida a la reflexió, ja que és contínua la denúncia d'injustícies socials i de contaminació del planeta. A més, s'hi destaca l'ús que se'n fa de la intertextualitat amb multitud de referències culturals escrites o il·lustrades en què Roberta Flack, Salinas o Chagall es presenten al lector.

«I love you, Wô ai ni, Je t'aime, Gwela ichi eto, Ich liebe dich»,
«that is the question».

MAITE MONAR VAN VLIET

Premis 2014

Llibres Millor Editats i Llibreries Valencianes

SOM cultura

LLIBRE MILLOR EDITAT

Diversos i dispersos versos conversos
i perversos dels universos.
Josep Ballarín / Enric Giménez.
Peüléris Edicions.

LLIBRE MILLOR IL·LUSTRAT

Hacia ningún lugar.
Una colección de silencios.
Mar Hernández (Maleta)
Simientes Ediciones.

CÒMIC MILLOR EDITAT

El Amor Infinito
que te tengo y otras filacterias.
Paulo Monteiro.
Edicions de Ponent.

LLIBRE INFANTIL/JUVENIL MILLOR EDITAT

El meu nen no és Irina.
Xavier Allaga.
Andana Editorial.

LLIBRE DE BIBLIOFÍLIA I D'ARTISTA MILLOR EDITAT

Sólo para amigos.
El Perro.
Media Vaca Editorial.

PREMI A LA MILLOR LLIBRERIA TRADICIONAL

LIBRERÍA MAESTRO GOZALBO

www.maestrogozalbo.com

PREMI A LA LLIBRERIA
MÉS INNOVADORA

LIBRERÍA DADÁ

libreriadada.upor.com

◀ CARTELL

Cartell Premis 2014 als Llibres Millor Editats i Llibreries Valencianes, obra d'Òscar T. Pérez, guanyador del Premi al llibre millor il·lustrat el 2013 per La bruixa Maruixa (Edicions Bromera).

◀ MARCAPÀGINES